

(א) מגילה י"ז: לקמן מה, (ב) שם, (ג) רש"ל מ"ג, (ד) לקמן ס"ג, (ה) ע"י מוס', ריש פרקין, (ו) [לעיל ט:], (ז) [לעיל ט:], (ח) רבי אשע"ל, רבי אשע"ל וע' מוס' עירובין סח. ד"ה אמר ומוס' לקמן יט. ד"ה ועוד וכן אמת, לעיל ט: רבי אשע"ל, (ח) לעיל יב. לקמן לא, (ט) דפ"ר כבוד וקלם פקע, (י) בס"ח: זיקה,

תורה אור השלם

1. כי ישבו אחים יחדיו ומת אחד מהם וכן אין לו לא תורה אשת המת והחובה לאיש וך יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה: דברים כה ה

הגהות הב"ח

(א) גב' צדקה ממנין לה אמר: (ב) תוס' ד"ה אחים וכו' דפרישם לעיל י"ב דף ק' ג"ה ולימא: (ג) בא"ד ובפ' ד' אחין ששנים מהן שואין צ:

תוספות ישנים

באי טעמא דקסברי יש זיקה וזיקה ככנסה. והאי (דקאמר) [דקסברי] כתיב ולא יבם ולא מת משמע דאין זיקה דאי זיקה ככנסה אפי' לא יבם הו' כמו יבם. היינו משום דלא מית אצל גמתי זיקה הו' ככנסה. וא"ת כיון דזיקה הו' ככנסה אמאי נקט גמתי יבם כלא יבם נמי שריא ליה ל' שמעון דהו' כמו יבם ואח"כ נולד וי"ל דנקט יבם משום דמפרש הכא אשת אחיו שלא היה בעולמו דפרקין קמא וקאמר דכלהו פטורות כדמייסין וברות כדמייסין ולי יבם לא משכחת בגוה צרה:

שומרת יבם ממתנת לייבום יבמה: **שקדש אחיו**. של יבם את אחותה אחר שנפלה זו לפניו: **אומרים** לו. למארכס המתן מלכנוס לפי שחכות זקוקתו היא: **עד שיעשה אחיך מעשה**. עד שייבם אחיך את היבמה ותפקע זיקתה ממך. אלמא זיקה חסרה לאחותה: **א"ל**. רב יוסף לאצני ואי משמיה דרב אמרה מאי קשיא לך: **דרב אדרב**. דא"ר הונא אמר רב לעיל [פ] מותר צאמה: **אמוראי** ניגפו. רב הונא ורב יהודה תלמידי דרב הוו ופליגי אליביה: **כיון דאיתמר משמיה דשמואל** צדדיא. דיש זיקה דשמואל עלמו אמרה ולא תלמידו משמו ומניינו למימר דרב יהודה תלמידו מכלל אותה שמועה אמר להיא דלידה: **ומשמיה דרב איתמר כאמוראי**. צפלוגתא דהא פליג רב הונא לא שבקינן כו': **הכי קמפניסו** לה. לרב יהודה דלעיל צקממא שלא הוירי שם רבו וצריכיתו למידיק הא דרב יהודה דשמואל היא: **ה"ג אן צדדיא מפנין לה**: **ואודא שמואל לעמיה**. כולה רב כהנא אמרה: **ה"מ מחיים**. כל זמן שיצמתו קיימת: **בתנ"י** ומס. המייבם: **מייבם** לאיוו שירלס. ופטורה צרתה. ולא אעשה בה מאמר קאי אלא ארישא דקמי הראשונה יולאה כו' דקאמר ר"ש דכיון דכשנולד כבר נתייבמה ולא הייתה על זה צווקת נישואי אחיו הראשון מעולם מותרת לו: **גב' אף צראשונה**. וקא שרי נולד ואח"כ ייבם: **מדקסני משנה יסירה**. לכולה היא צבא דרישא דלמאן קמי לה אי לאו דפלוגתא דר"ש עלה קיימא ולהכי תנייה לאשמועינן דאפי' צהיא שרי: **למאן קמי לה**. לאשמועינן מילתיה דמאן איצטריכא: **אילימא לרבנן**. לאשמועינן איסורא לרבנן דהא לא איסור ולא היתר לר"ש צמעת מיניה צרישא דהא לא איירי צה: **ונטר להו**. הממין להם: **והדר פליג עלייהו**. צכולה מילתא: **חד אחא**. דודאי מכח זיקת זה שלא היה בעולמו אסורה ליה להיבם: **אי נמי צברי**. אחים ומת האחד ונולד להם אח השלישי: **ולא יבם**. זה השני את יבמתו: **ולא מס**. אסורה ליה שנוול לאחר מיתה ליבמה מוזיקת אח שלא היה בעולמו. אבל היא דיבמה השני פקעה זיקת אח הראשון ונעשית אשתו של זה השני אי נמי לא יבמה האי שני הואיל והזקקה לו הרי היא ככנסה צדלקמן וכשמת מותרת לשלישי: **צהפירא אשכחא**. שלא נאסרה עליו שעה אחת שלא זוקקה לו מכח הראשון כלום: **יש זיקה**. כשנפלה לפני השני קודם לידתו של זה וזקקה לו לשני אלימא היא זיקה לשוויא ככנסה והו' ליה כייבם ולצסוף נולד: **זיקס יבם אחד**. כגון שלא נפלה אלא פעם אחת או שכנסה שני ופקעה זיקה ראשונה וכשמת אין כאן אלא זיקת ייבום של שני או לא עשה צה מאמר ומת אין כאן אלא זיקת ייבום ראשון ועכשיו יש כאן זיקת ייבום של שני יבמין שיש עליה קצת זיקה מן הראשון דכל זמן שלא נתייבמה לא פקעו זיקתה מן השני וצרה אשת השני אסורה משום דידה: **מייבם** לאיוו שירלס. דלית ליה הכ דרשא דזיקת שני יבמין דאי מאמר קונה הרי היא אשת שני ואין כאן אלא זיקת ראשון: **וחולץ לשניה**. משום

שומרת יבם שקדש אחיו את אחותה כו'. אר"י דדוקא קידש אומרים לו המתן מלישא משום דנשעת נישואין נראה כנושא אחות זקוקתו אבל אם נשא כבר שהיא אשתו גמורה פקע לה זיקה לגמרי ואין צריך להמתין מלבעול ודוקא קידש אחר נפילה כדמוכח בהחולץ [לקמן מה. וס] דצקידש צאיסור איירי דמסיק עלה מתה אשתו מותר כיצמתו משום דהואי יבמה שהותרה ונאסרה וחורה והותרה אצל אם קידש צהיתר קודם נפילה שלא הייתה אחות זקוקתו צשעת קידושין א"ש להמתין כלל: **אומרים** יו דכיון דקדשה פקעה לה זיקה לגמרי כדמוכח צפ' ד' אחיס [לקמן סט. וס] גצי הא דא"ר אלעזר מאמר לצ"ש אינו קונה קנין גמור אלא לדחות צצרה בלבד א"ר אצין אף אן נמי מנינא צ"ש אומר יקיימו דיעבד אין לכתולה לא ואי ס"ד דמאמר קונה קנין גמור זה יעשה מאמר ויקנה זה יעשה מאמר ויקנה ומאי קשיא אפי' קני קנין גמור הא אמרי' הכא דלריך להמתין צקידושין דאורייתא ולפי מתי דפרישית לעיל ו' דמשה' חשיב לר"י בן צתירה ימידאה א"ש וי"ל דלר"י בן צתירה דסבר יש זיקה אין הקידושין מפקיעים הזיקה אצל ר' אצין סבר אין זיקה ולא אסור לייבם אלא משום ציטול מצות יבמין ולהכי פריך אי מאמר קונה לצ"ש קנין גמור זה יעשה קנין גמור ויקנה זה יעשה מאמר ויקנה ויכולים לעשות ע"י שליח צבת אחת לליכא ציטול מצות יבמין והא דשרי הכא לקיימה אפי' לרבי יהודה בן צתירה וצפ' ד' אחין ו' ששניהם שזואים צ' אחיות דאייתי לעיל קמתי סיפא קדמו וכנסו וזואו אר"י דשאני גצי ד' אחים אלא זיקת שזואי האחרון (סח) שנאמר ומת אחד מהם. ולא זו שמתו צ' בעליה וזיקת שניה עליה ושתיים אסורות מדריש וקרא אשכחא בעולמו כדמפרש צפרק ד' אחין ופולאה מדתא לא מפרשין ארץ דלאו מצית אחד קאמו הואיל ולא כנסה ורי לא עבד צה ממחר לא הואי עלה אלא זיקת ראשון והו' לה שני יבמות הבאות מבי' צמית ושתיים מתייבמות (סח) ולא שעליה זיקת שני יבמין. כגון זו שערדין לא יתה מייקת צימתי המת הראשון. דאין יבמה יולאה מוזיקתה אלא ציאלא ומוספה עליה זיקת צמתת ממחרת של שני יבמין (צט) וכל זמן שלא כנסה זה עדיין זיקת ראשון עליה ומוספת עליה זיקת מאמרו. הרי כשמת זה ומתו עלה זיקת שניה וזואו כנסה הוה פקעה זיקת דקמא וכי מית לא הוה עלה אלא זיקת שני. אי נמי לא עבד צה מאמר לא הוה עלה אלא זיקת ראשון [לקמן צא]. מייבם לאיוו מהן שירצה. צדקתני טעמא צברייתא אש ממחרת של שני מאמר, אשת שני הוא צונג, ואש אינו מאמר, אשת ראשון הוא צונג (סח) והחולץ לשניה. דתדא לא מופטרה ציאלה דאדך, דלמא ממחר לא קני והו' להו צ' יבמות הבאות מבי' צמית, וייבומי תרויהו נמי לא, דלמא ממחר קני והו' להו צ' יבמות הבאות מבי' אחד (סח).

נתייבמה לא פקעו זיקתה מן השני וצרה אשת השני אסורה משום דידה: **מייבם** לאיוו שירלס. דלית ליה הכ דרשא דזיקת שני יבמין דאי מאמר קונה הרי היא אשת שני ואין כאן אלא זיקת ראשון: **וחולץ לשניה**. משום

משכחת צה בחד אחא. וא"ת לעיל צפ"ק (דף ט: וס) צשמעמיה דלוי קאמר צפלוגתא לא קמיירי ופריך והא א"ר אשע"ל חלוק היה ר"ש אף צראשונה הא לרבי אשע"ל נמי משכחת לה צחד אחא ולפטור צרתה וצרת צרתה נמי משכחת לה למאי דאמר לקמן דמודי ר"ש צזיקת שני יבמין דלאו ככנסה דמיה וי"ל דמתני' דפרקין אמת לפרושי פרקין קמא דקמי כילד אשת אחיו שלא הי' בעולמו ולר' אשע"ל דפרק קמא איירי צפלוגתא: שמש

נתייבמה לא פקעו זיקתה מן השני וצרה אשת השני אסורה משום דידה: **מייבם** לאיוו שירלס. דלית ליה הכ דרשא דזיקת שני יבמין דאי מאמר קונה הרי היא אשת שני ואין כאן אלא זיקת ראשון: **וחולץ לשניה**. משום

משכחת צה בחד אחא. וא"ת לעיל צפ"ק (דף ט: וס) צשמעמיה דלוי קאמר צפלוגתא לא קמיירי ופריך והא א"ר אשע"ל חלוק היה ר"ש אף צראשונה הא לרבי אשע"ל נמי משכחת לה צחד אחא ולפטור צרתה וצרת צרתה נמי משכחת לה למאי דאמר לקמן דמודי ר"ש צזיקת שני יבמין דלאו ככנסה דמיה וי"ל דמתני' דפרקין אמת לפרושי פרקין קמא דקמי כילד אשת אחיו שלא הי' בעולמו ולר' אשע"ל דפרק קמא איירי צפלוגתא: שמש